

Juniorske plavalne tekme za državno prvenstvo

Kaj je pokazal prvi dan plavalnih tekem — Današnji dopoldanski rezultati

Ljubljana, 9. avgusta.

Včeraj je bil prvi dan juniorskega tekmovalanja za državno prvenstvo. Rezultati so že znani, dopoldanske je objavil »Slovenski Narod«, popoldanske pa južni listi. Kakor je bilo pričakovati, je borba ostra in srdita, vris se pa v glavnem med Jadranom, Ilirijo in Viktorijo, deloma tudi med Primorjem.

Jadran je v očitni premoči in vse kaže, da mu ne bo mogoče iztrgati juniorskega prvenstva. Splitski klub je postal v boju krasno ekipo najboljih juniorjev, kar jih premore država. To se je videlo že včeraj dopoldne v predtekmovalnjah na 50 m poljubno, ko so v šestih predtekih Jadranšči zasedli prva mesta in se vsi kvalificirali za drugo popoldansko tekmovaljanje. V drugem predtekmovaljanju se je kvalificiralo pet Jadranščev za semifinale. Večina Jadranovih sprinterjev je plavala okoli 30 ali celo pod 30 sekundami in vse kaže, da bodo imeli Jadranšči v finalu odločilno besedo. Nekoliko jini bo sanse poskvaril Vilfan, ki je včeraj dosegel tudi najboljši čas dneva na tej prigi v času 28.8. Gotovo je pa, da bo štafeta 4×50 Jadranova in da utegne celo plavati v rešordnem času. Vsekakor ima Jadran s svojimi juniorji velik plus. Poleg sprinterjev ima tudi odlične prsne plavače, v hrbtnem plavanju je pa šibak. Ahilova peta so tudi njegove dame, ki so se slabo obnesle.

Viktorija je v moških disciplinah nekoliko razočarala. Sicer so se tudi štirji njeni juniorji kvalificirali za semifinale, toda časi niso bila najboljši. Kljub temu ima Viktorija tudi izglede za štafeto, če že ne prvo, pa gotovo za drugo mesto. Konkuriral ji bo v štafeti edino Jug. Zelo so pa presenetile Viktorija. Že na Sušaku so pri prijetljivi plavalni tekmi dosegle krasne uspehe. V splošnem se je računalo, da bodo v Ljubljani plavale nekoliko slabše, pa ni bilo tako. Nasprotno, Medančeva je celo zboljšala državni juniorski rekord na 50 metrov, izvrstno je plavala tudi Župančica. Po rezultatih v predtekmovaljih sodeč ima Viktorija največ izgledov, da si pribori damska štafeta. Pač se pa utegne Ilirija in Lavrenčičem in Žirovnikom plasirati v hrbtnem plavanju, dočim njeni štafeta nima izgledov. Krasno se pa drže juniorke Ilirije. Te so najhujša konkurenca Viktoriji, vse so se kvalificirale za semifinale na 50 metrov in imajo izglede tudi za finale. Štafeta Ilirije bo najtrši oreh Viktorija.

Med Viktorijo in Ilirijo se bo nedvomno vršil boj za drugo mesto. V juniorskih disciplinah je sicer Ilirija šibka in je n. pr. v sprintu z izjemo Lavrenčiča izpadla že večina njenih tekmovalcev. Pač se pa utegne Ilirija z Lavrenčičem in Žirovnikom plasirati v hrbtnem plavanju, dočim njeni štafeta nima izgledov. Krasno se pa drže juniorke Ilirije. Te so najhujša konkurenca Viktoriji, vse so se kvalificirale za semifinale na 50 metrov in imajo izglede tudi za finale. Štafeta Ilirije bo najtrši oreh Viktorija.

Primorje bo, kakor je bilo pričakovati, najbrž zmagalo v obeh juniorskih sprinterskih disciplinah na 50 in 100 metrov ter v hrbtnem plavanju na 100 metrov, kjer se bo poleg favorita Vilfana plasiral najbrž tudi Sturm. Vsekakor ima Primorje tudi izglede za mešano štafeto, dočim za 4×50 izgledi niso preveliki. Kako bodo odrezale Primorja, se se ne more reči, ker še niso posegle v boj. Vsekakor se zdi, da ima Primorje več izgledov na četrti mesto, kakor pa Jug, ni pa izključeno, da so bo plasiralo na tretje mesto.

Jug letos ni posebno močan. Njegovi juniorji se bodo sicer s štafeto plasirali,

Čez 15 let poletimo z raketom na luno

Zanimiva izjava prof. Oberta o zmagi med prostorom in poletu na luno

Včeraj smo na kratko poročali, da je pričel v Novi Vrbi in posetil svoje roditelje slovenski konstruktor raket na luno, prof. Henrik Oberth iz Berlina. Prof. Oberth je sprejel dopisnikov novosadskega »Deutsches Volksblatt« in mu dal daljšo izjavu, v kateri izraža mnenje, da zmaga med prostorom ni nobena utopija, temveč realen problem.

— Kako daleč ste z delom raket na vsemirje? je vprašala novinar Obertha.

— Zadnje mesece nisem mnogo delal, kajti primanjkovalo mi je denarja. Z »Ufo«, ki je moje ime porabilo samo za reklamo svojega filma »Zena na mesecu«, sem prekinil vse stike, denarja za svoje eksperimente pa v tem kratkem času nisem mogel dosti nabrat. Nedavno je bilo v Berlinu ustanovljeno društvo za polet v vsemirje, ki šteje sedaj že 700 članov. Upam, da bo spriče ogromnega zanimanja za to idejo v Nemčiji in po vsem svetu število članov znatno naraslo, kar bo seveda moje delo olajšalo. Sedaj delam v laboratoriju berlinskega kemično-tehničnega zavoda in sem s pripravami tako daleč, da bom lahko prvo raketom izstreliti na luno takoj, ko bom imel zadost denarja. Letos smo dosegli lepe uspehe s tekočim zrakom, ki smo ga preizkusili z pogonski material za raketom. Jaz sem bil že od vsega začetka prepričan, da lahko žene raketom v vsemirje samo tekoči zrak, ki zavzemata malo prostora. Kljub temu pa lahko razvija ogromno silo. Te moje trditev je nedavno potrdil znani ameriški konstruktor raket, prof. Goddard.

Rakete bo sprva služila samo zmanjstve-

nim namenom. S pomočjo rakete bomo lahko delali važna meteorološka opazovanja, v doglednem času pa bo tudi služila kot poštno prometno sredstvo. Rakete je namreč mogoče nameriti na goloto točko.

— Kdaj bo lahko človek potoval z raketom? To je težko reči, kajti z delom napovedujem počasi, pot do cilja je še dolga. Tako, kakor nekoč z Zeppelinimi, katerih dovršenost sedaj ves svet občuduje, lahko sedaj tudi o raketah govorimo samo kot o poskusih, ki pa mnogo obetajo. Če bi imel denar na razpolago, bi naglo napredoval, kajti prepričan sem, da po sedanju stanju tehniki nihče ne more zgraditi popolnejše raketom, kakor jaz. Seveda v Ameriki lahko napredujejo. Profesor Boddard je potrošil za svoje poskuse že 600.000 dolarjev.

— Ali bo mogoče z raketom prijeti na luno?

— Gotovo! je odgovoril Obert samozavestno. Kar so pa pisali razni listi sedaj o tem, da je bil samo lov za senzacijami. Če bo moje delo tako napredovalo kakor sedaj, bom prvo raketom že čez 15 let izstrelil na luno. Upam, da se mi bo posrečilo v tem času odstraniti vse ovire in tudi prepričati one, ki dvomijo o tem, da zmaga med prostorom ni utopija, temveč realen problem.

Na vprašanje, kdaj bo izstreljena prva rakaeta z ljudmi na luno, se je profesor nasmehnih in dejal, da se je za prvi polet na luno dosedaj prijavilo že 113 potnikov iz vseh krajev sveta, med njimi največ žensk. Toda s prvo raketom hoče sam poleteti na luno.

Vtisi s potovanja po Bosni

S potovanja novomeških študentov po južnih krajih države — V Bosni in Hercegovini

Druze zanimivosti

Ogledali smo si katedralo in vse menitejšje stavbe, ki krasijo promenado na obali vojvode Stepe ob Milješki. Prevezel nas je ogromni tempelj Španjolskih Židov z orjaško kupolo. Razen svetovno znane tuknice Šilimov in ene naših največjih tobanih tvoril so nam vzbudile posebno zanimanje sredno bogate zbirke deželnega muzeja. Oblike so izkopane in predstavljene v poznejše dobe, krasne so zoologiske zbirke, zanimivo je numizmatični oddelek, a tujca najbolj interesira dragoceni etnografski oddelek, edinstven na jugu.

Da smo si mogli predstaviti lego in velikost vsega mesta, smo se mimo historičnega Principevga mosta na lepe mestne posvetovalnice povzpeli na višine nad velikim Alifakovcem. Na desni pod nami sumi v okzi soteski malo Malašča, ob kateri se nahajajo sarajevski svet. Nad njo in krog mesta se dvigajo visoki hribi, a na njih trdnjave se vnašajo: zlasti lep pogled na mesto se nudi s kavarne Jajce. To krasno panorama pozivajo številne dzamije — okoli 100 jih je —, vitke ciprese, zeleno poboco in po njih majhne turške hišice. Tu stoji človek, če je previden, lahko nekoliko bliže pristemu, domačemu turškemu življenju in utegne opaziti marsikako zanimivo podrobnost turške socijalne uredbe. Ker kot kristjani nismo smeli stopiti v njih stanovanje, smo ostali zunaj in koncentrirali pažnjo na zakrita dekleta, ki so nam se bolj skrivali kot notranjost stanovanj. Če si bil uren in vitez, si njen kak lep, bleduščen obrazek. Ko si odhajal, pa so škilila za teboj izza vrat. Celo ašikovanje nam ni ušlo. Pomislili pa smo turško žensko, ki je brezpravno domače bitje, obsojeno na večno suženjstvo. Kaj bi rekle naše mimožne emancipiranke, ako bi morale biti samo en dan v njihovi koži?

Posetili smo kopališče in letovišče Ilidžo, se zvečer sešli z rojaki v Slovenskem klubu, se med seboj pogovorili, popraševali po njih življenju v tujini, zapeli in napisali nasvadenje. Naše bivanje v Sarajevu je našlo odmev celo pri novinarjih in »Večernja postaja« je prisnela poročilo o naši ekskurziji. Pred odhodom smo si ogledali še predstavljeno. Ljudje, povsod prijazni, ljubezni in dame še posebno. Toda kljub kakemu lepemu pogledu, nas niso mogle ogreti. Drugačne so naše Slovenke. Mi, ki smo vajeni gledali vsek dan naše lepotice, smo zmanjšali zanjo, da so junaki od davnine, zaljubljeni v svojo Boko, ki jim je enako draga in mila, doma kakor v tujini, ker je bogata zgodovinskih in umetniških spomenikov, polna spominov in tradicij in prepojena z njih krvjo.

Predstavljeno smo si ogledali še predstavljeno. Ljudje, povsod prijazni, ljubezni in dame še posebno. Toda kljub kakemu lepemu pogledu, nas niso mogle ogreti. Drugačne so naše Slovenke. Mi, ki smo vajeni gledali vsek dan naše lepotice, smo zmanjšali zanjo, da so junaki od davnine, zaljubljeni v svojo Boko, ki jim je enako draga in mila, doma kakor v tujini, ker je bogata zgodovinskih in umetniških spomenikov, polna spominov in tradicij in prepojena z njih krvjo.

V Hercegovino

Kmalu za Sarajevom smo se začeli dvigati na Ivan planino. Pri Raštelici se je začel hud klanec in vsek je lezel tako posčas, da ga je pesec lahko dohajal. Klanec pa kmalu ublažil z novo izpeljano železnico in novim tunelom. Prekobilili smo planino in stopili v Hercegovino. Namesto mogočnih gozdov, bujno porastih hribov in pobočij, plodovitih obširnih ravnin ob rekah, krasnih zlatorumtenih žitnih polj, ljubkih hišic in močnih voda, so se čimdalje bolj odpirala gola, kamenita pobočja gora, nizko krivencasto drevje, globoke struge in globoka brezna; polja so se umaknila skopim ogradem, majhne hišice z leto strmimi strelami so se razbegle po zlebovih med gorami. Redko nastopajoča vinski trta in smokva sta pričali na jug. Dasi nas utrudljiva vožnja preko planine precej izmučila, nas je čudovito lepa soteska Neretve, ki se začne zoževati kmalu za Konjicem, mnogo pozivila. Lepa je bila vožnja ob Vrbasu, a se z vožnjo ob Neretvi kar ne more primerjati. Od obeh strani so se mogočne stene silovitih gor le toliko razmaknile, da komaj prerieme Neretvo, prostor za cesto in železnicu so morali izklecati v skalovje. Vlak dvi in se ne meni za grozče skale nad seboj, niti za globoke prepadne pod seboj. Srce se ti krči in zatrepe, ko švigne malo lokomotivica okrog orjaške skale visoko nad brezdanjo reko. Toda lepota tistih odvorne take skrb in sam ne veš, kdaj se ti odpre razgled in se ustaviš na postaji v Mostaru.

V Mostaru vzbuja občudovanje tujcev drzna zgradba starega turškega mostu, ki se kot lahkav vmet dviga v enem samem oboku nad globoko vodo in razmetano skalo.

V lepi pravoslavni cerkvi nas je zadivil

prelepi ikonostas in tovani slavist, ki se bil pridružil naši ekskurziji, je obdelal pri pravoslavnih obrednih knjigah, pisanih v starci cirilici in v staroslovenskem jeziku. Knjige, v Moskvi tiskane, bero svečeniki z rusko izgovorjavo, kajti tudi oni so se šolah v Moskvi. Jelica je tako vneto sledila pogovoru, da se je nāmalo brati stare knjige in dejala, da bi bila zdaj rada pop. Staroslovenski jezik je v srbški cerkvi leto, kar pri nas latinski, ume ga šolano sestavno, narod pa skoro nič.

Med tem smo se ostali razgledali izpred

cerkve, od koder se nuditi najlepši pogled na mesto — cirilica nas ni zanimala. Mesto

ima nekaj modernih stavb, precej izameti.

Po gorah okrog njega so razstrene trdnjave in fortifikacije.

Zvečer smo si ogledali življenje po mestu in na promenadi, naučili malega Borisa, kako se pravilno piše turška kava ter seznamili ljudi z našo pesmijo. Težko smo se lotili od ljubaznih prebivalcev in odhitali proti jugu.

Proti Boki Kotorski

Ponoči smo zapustili Mostar in hiteli v vlakom po pustem in kamenitem kraškem svetu ob Neretvi in Trebinjčici, se v jutranjem soncu vzpenjali preko skalnih hribov proti jugu in v daljavi, se nam je prvič zasvetila morska gladina. V velikem ovinku smo se spuščali v rodovitno Konavje, ki nas obdalo z obiljem južnega zelenja in skorajato so nam zapeli razgrani valovi temnozelene Adrije prvo budinicu, a edinstvena lepota narave je s čarobno silo ozivila tudi zadnjo mračno dobro.

Prvi, ki kljče popotniku, prihajajočemu v Boko Kotorsko bodisi z vlakom bodisi z ladjo, v ponedeljek 11. t. m. ob 12.37 uri na glavni kolodvor. Dolžnost staršev je, da pridejo ponje.

V torč, 12. t. m. odide v Breznicu treja skupina počitniške kolonije mestne občine. Odohod z glavnega kolodvora ob 7.30. V tretji skupini so:

Ambrož Angel, Brajer Ciril, Bučar Šarlota, Bučar Leontina, Boltar Ždenka, Čepon Adolf, Dežman Lea, Humsky Zorka, Dolinar Valentin, Filipič Slavica, Germek Marjan, Jersin Pavel, Kavčič Marjan, Kačun Štefko, Kobilica Dušan, Keršič Mirko, Kiselič Vladislav, Kosec Bogomira, Kočič Vera, Kovačič Franja, Umek Hermina, Vrabec Ferdo, Urbar Ciril, Viršek Milena, Volavšček Janke, Zajec Sonja, Zupanc Marija, Zupančič Ana, Žgajnar Jožica.

Vsepovsod tekmovanja

Ljubljana, 9. avgusta.

Prelepi so večeri v Ljubljani (kaj pa ni v Ljubljani lepo), vsaj tako kot kje v Sloveniji, kjer brenkajo kitare in mandoline vso južnjaško zaljubljenost v temno noč. Romantične se nismo preživeli, na drugi strani pa smo se že preveč vživeli v dobo tekem in rekordov. Poslušajte, kako se to dvoje izbrorno preliva v harmonično celoto!

V Trnovem pri mostu vsak večer poje harmonika do pozne ure, na nasprotni pravulski strani pa se vrstijo ljubezni polne klopi. Na njih igrajo sreca poskočno, da je veselje, kajti harmonika hrešči take mile vize, da mora postati najmanj sentimental, če ne žalosten. Res, harmonika hrešči tako kakor bi se ljubljanci sanjalo nekaj strašno zaspanega in dolgega, kot je sam dolg čas. Po vodi plavajo s perotom tihje ljubezni — pravi trnovski čolni. Fantovski solnce pa kar z neko važnostjo troši mile žarke čez vso idilo. Premile »vize« so brezkratne in čedalje bolj pijane, da se po klopih siri silna omamljivost.

Tedaj pa, kakor bi planil v te sanje prešeren krohol, zabuši v vso nadušljivo sa po neprizakovana harmonika na pravulski klopi baš vis a vis trnovskega muzikanta. Na klopi izbruhne navdušenje, splošna veselost se polasti »pojočih srce«, novi muzikant — konkurenč po slije take poskočne in dovršene, da trnovskemu zaseču zmanjkovati sape, harmonika se mu čedalje bolj jaka. Mi, fantje od fare, poslušali »drukmar« z pruljskega junaka in ga podžigamo, naj še da onemu kakšno tako lečijo.

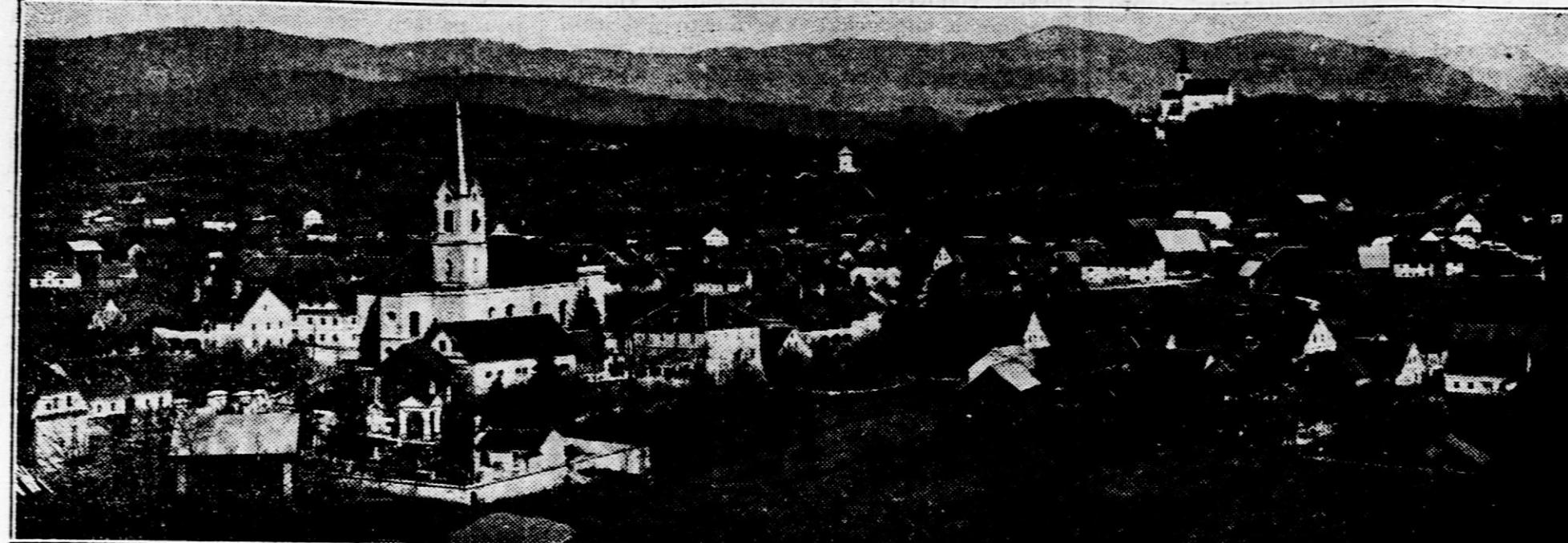
Naj muzikant: »Kaj še ni umrl? Le počakajte, zlaj mu bom zagadel »trauer kaj«!

Presenljivi zvoki se oglašajo izpod prstov našega virtuosa, na sovražni strani pa začne lajati pes — zateglo-otočno, kot bi res umrl. Trnovski pa je popolnoma utihnil. Za namešček, da smo poplaknili žalost in žup, sump sem, žup tjač, potem pa dvigemo z »zmagovalcem« in gremo veseli spati.

»Zmagovalec: AH smo ga »panalic«,

Vrhnička, Cankarjev rojstni kraj

K svečanemu odkritju Cankarjevega spomenika

Pogled na Vrhniko s farno cerkvijo sv. Pavlu. V ozadju na griču cerkev sv. Trojice

Vrhnička, 9. avgusta.

»Tam dol si se je potapljal vsa dolina v solnčnih žarkih, bele hiše so se leskatale kakor lite iz srebrat (Vinjet). »Vrhnička prečuden kraj! V mehki domotožju mi zakopri sreč ob mislih nate. Kdo te je videl z bdečimi očmi, kdo te je poznal? Šli so mimo, videli so bele ceste, bele hiše in so šli naprej. Jaz pa sem ti pogledal v obraz kakor ljubljenemu dekletu in zdaj je moje srce bolno po tebi.« (Aleš iz Razora).

Pravljica pripoveduje, da se je Jazon skozi Vrhničko vratil iz Kolhida, kjer je iskal zlato runo. Priplul je z ladjo Argus po Dunavu, Savi in Ljubljanici do njene izvirke. Od Vrhničke naprej so krepli Aragonati nesli ladjo na ramah do Jadranskega morja. Jazon je ustanovil Emono in naselbino na mestu sedanja Vrhničke.

Nekdanja Vrhnička se je za rimskih časov imenovala Nauportus, t. j. pristanišče za ladje. Bilo je zelo utrjeno. Od kolodvora na Verdu pa do Zaplane se še danes vidijo ostanki »ajdovskega zidu«, ki so ga zgradili Rimljani, da se ubranijo divjih Japodov. V Nauportusu sta bili nastanjeni VII. in IX. rimska legija.

Nauportus je stal na kraju, kjer stoji kompleks poslopij nekdanjega »Impeksa«, ter na tkz. »Dolgih njivah«. Da je bil Nauportus odlično mesto, pričajo tudi bogate izkopnine, kakor ostanki templja vodne boagine Ekvrone in vodovoda, ki ga omenjata že za prvih rimskih cesarjev Strabo in Tacit — ta ga celo imenuje municipij. Izkopnine segajo do konca 4. stoletja, iz česar sklepamo, da je razrušil Nauportus šele Atala.

Zaradi ugodne lege je prav zgodaj po preseljevanju narodov zrastla na približno istem kraju nova naselbina, sedanja Vrhnička (ime izvajajo od Vrhnička, kraj, vrh kaferega voda ponika). Svojo važnost je dobila kakor za Rimljane kot prometno in čolnarško pa tudi trgovsko tržišče ob plovni Ljubljanici in ji je kot tak bila odločena važna vloga v našem gospodarskem življenju vsekoč do srede preteklega stoletja, ko se je l. 1857. otvorila južna železnica.

Koliko življenja je bilo v teh stoletjih na Vrhnički! Noč in dan so nalagali blago, ki je prihajalo iz Italije in bilo namenjeno tja do Dunaja in Beograda. In sicer so nakladali na čolne ondi, kjer je Cankar v svoji mladosti brodil po vodi in iskal staro rotopito: v enajsti šoli pod mostom. Oskrbovali so promet po Ljubljanici v ceilih močno organizirani čolnarji; samo na Vrhnički jih je bilo 60. Vrhnički čolnarji so si že pred kakimi 700 ali več leti zgradili cerkev sv. Kurenu v čast svojemu patronu sv. Nikolaju, pri sv. Trojici pa so si osnovali čolnarško bratovščino. Drugi del tržanov pa je zaslužil tudi prav dobro s tovorjenjem blaga na konjih, s posojevanjem konj, prekupovanjem itd.

Ko so l. 1718. otvorili zboljšano cesto Dunaj-Trst, a l. 1804. sedanjo državno cesto, ki jo Cankar dosledno imenuje le cesarska cesta, je čolnarstvo propadlo in napočila je doba furmanov; ves promet se je vrnil po cesti. Dolgi, prazni hlevi pritajo o onih časih blagostanja. Skozi Vrhničko se je vrnil tudi ves potniški promet. Odlične osebnosti so potovale skozi Vrhničko: l. 1660. cesar Leopold I., ki je na Vrhnički prenočil, prav tako l. 1728 Karol VI., ki se je nastanil v najboljše vrhničke. l. 1555. zgrajeni hiši: pri gospodu Janezu Krstniku pl. Callinu, cigar last je bilo vse ozemlje skoro

do Podlipe — v sedanjem občinskem poslopiju. V tej hiši je od l. 1839. okrajno sodišče; o tem poslopu pripoveduje Cankar v »Hlapcu Jerneju«: »Velika in lepa hiša je sodnija, sredi trga stoji v Dolini, dojgo vrsto oken ima in nad vratmi cesarskega orla.«

Skozi Vrhničko je potoval tudi l. 1782. papež Pij VI., 8. jan. 1821. pa je cesar Franc I. v nekdanjem plemiškem dvoru Sibeneckem, v sedanjem Imeckovi hiši, prizakoval neapeljskega kralja Ferdinanda, ki se je pripeljal v Ljubljano na kongres.

Za navadni potniški promet je skrbela staroslovna pošta, ki se omenja že l. 1613. in ki je bila nad 250 let nastanjena v isti hiši, namreč v poslopu ge. Zore Lovrenčičeve, in je bila ves čas v rokah samo dveh rodbin: Garzalliev in Obrezov.

Vrhnička je dobila že zgodaj trške pravice. Gospodovalo so nad njo vrhnički vitezi, ki so si na Spici nad Storževim gričem zgradili utrjen grad. Najstarejši znani vitez je Geselprecht Vrhnički, omenjen leta 1300. V 15. stoletju je ta domača plemiška rodina izumrla in tudi Valvazor navaja med izumrliimi kranjskimi plemiškimi rodbinami »Verhničkein-e. V poznejših stoletjih je bil trg podiožen logaški graščini.

Tudi župnija je tako star. L. 1290. se cerkev sv. Pavla omenja že kot podružnica sv. Petra v Ljubljani, a l. 1318. je bil že pri njej vikar neki gospod Matija. Cerkev so zgradili na mestu, kjer je stal rimski bator »Statio ad Nonum. Staro zgradbo so podrli l. 1628. in novo zgrajena je bila posvečena l. 1631. Sedanja stavba je bila posvečena l. 1855. Krasne je Wolfe freske. V vnarji steni prezbiterija je vzidan rimski

kamenopis, o katerem nekateri sodijo, da je starokrščanska izvora.

Sedanja Vrhnička se prav lepo razvija. Trg sam šteje 418 hiš in okoli 2500 prebivalcev, cela vrhnička občina pa 1100 hiš in okoli 6500 prebivalcev. Na Vrhnički imamo naslednje tovarne: usnjarne industrije Zana Polaka, zaposljujočo 100 delavcev, dvojne opkarni s skupno 120 delavci, last in industrijele gg. Josipa Lenarciča in Josipa Jelovška, parketno tovarno g. Lenarciča ter v Sinji gorički usnjarne g. Verbiča, ki bo sedaj znatno povečal svoj obrat; v to svrhu se že vrši adaptacija tovarne.

Na Vrhnički je tudi zelo razvita lesna industrija. Imamo naslednja večja podjetja: Kunstler, Tomšič, Hren, Krašovec in Magušar.

Tudi denarnih zavodov nam ne manjka. Imamo Kmetijsko posojilnico, Občinsko hranilnico in Hranilnico in posojilnico.

Pripravljalni odbor za Cankarjev spomenik se je osnoval takoj po pisateljevi smrti, in sicer 23. januarja l. 1919. Prvi predsednik je bil g. Jakob Hočevar, lekarnar, tajnik pa g. Fran Jurca. Po predsednikovi smrti se je l. 1928. pripravljalni odbor preosnovan ter mu je stopil na čelo g. Jurca. Pod njegovim vodstvom je nabiralna akcija dosegla veliki uspeh. Pripravljalni odbor je namreč našel v Ameriki med našimi rojaki navdušene poverjenike, ki so zbrali pretežni del prispevkov od projektiranega zneska 150.000 Din, kolikor znašajo stroški za spomenik.

K slavnostim odkritja Cankarjevega spomenika so se javili odlični gosti iz vseh krajov. Nekatere korporacije so sporočile, da položen vence ob spomeniku.

Rojstna hiša Ivana Cankarja (x), kjer bodo vzidali spominsko ploščo
»Hiša je bila nizka in je visela ob klanec« (Smrt in pogreb Jakoba Nesreča).
»Gledal je na klanec, na kopo hiši, ki so se tiščale skupaj kakor čreda prestranih ovac... Na klanec je bil rojen in nihče mu ne izbrise tega pečata.« (Na klanec.)

odru. Bila bi še daljša, da niso pota blatna in ceste razorane. Pa bo tudi teh dovolj, saj jih prižene pred tvoj lik globoka hvaležnost in iz najplemenitejših nagibov izvirajoča želja počastiti tvoj spomin. In vsi se bodo potrudili povedati o Tebi najboljše in najlepše, kar vedo. Eni poreko, da si ponesel ime milega slovenskega rodu na krilih svoje umetnostidaleč tja v širni svet, drugi bodo naštavili Tvoj del, tretji se ozro na kratko pot Tvojega življenja in bričko bodo tožili, da je bila tako kratka. Morda stopijo na govorniški oder še četrti in povedo, kako so v potu svojega obraza skrbeli zate, ko si sedel na Rožniku in pisal slavo svojega hvaležnega rodu. Morda bodo stale za govorniškim odrom pripravljene belo oblečene dekllice — toliko po številu, kolikor si zapustil del — da stopijo pred Tvoj lik in Ti natresajo na glavo cvetja. Morda zapojo tudi zvonovi in zagrme topiči, ko pade zagrinjalo in se pokaže hvaležnemu rodu tak, kakšen si bil v življenju. Dobro bi bilo, da bi odlični gospodje ne pozabili na to.

Glej, kolika je hvaležnost tega

sveta! Takoj po Tvoji smrti se je osnoval pripravljalni odbor za Tvoj spomenik, točno 23. januarja 1919 je bil rojen, delal je požrtvovano do 10. avgusta 1930 in srečno je dovršil svoje delo. Hvaležna domovina — oba dela, ta tu »pod Triglavom in okrog Karavank«, in oni tam »po plavžih in rudnikih«, eden manj, drugi več sta prispevala, da si dobil spomenik svojim zaslugam za domovino primereno in kakor se spodobiti. Dokler si živel in delal, Te odlični gosti iz vseh krajev niso hoteli motiti, ker so vedeli, da ima obilo dela. Niso se pustili za Tvoj podpis, niso Ti prirejali podoknic — bili so obzirni s Teboj in s Tvojimi deli — živel in delal si lahko tak, kakor škrjanček nad zlatim klasjem. Sam nisi sejal, ne žel — drugi zate tudi ne, živel in umrl si pa le.

Šele ko si umrl, so se vsi zganili. Nekoč jim je natvezil, da si slaven, da bodo Tvoja dela večno živela, pa so se začeli puliti zate. Oni na desnici pravijo: Cankar je naš, za nas je živel in delal, ne damo ga! Oni na levu si zatakejo rdeče nageljne za klobuke in protestirajo, češ, Cankar ni bil ni-

Ameriški Slovenci Cankarju

Skupina ameriških izletnikov položi jutri na Cankarjev grob venec z napisom: »Tvoja dela so Tvoj največji spomenik — Ameriški hlapci Jernej.«

Jurkovičev Ivan Cankar

Igraje očistite vse predmete iz medenine, cina, aluminiuma, emala, stekla in porcelana samo z VIM-om. Kajti samo VIM povzroča da so predmeti čisti in snažni!

Ban inž. Sernek v Višnji gori

Višnja gora, 9. avgusta.

Včeraj ob 16. se je pripeljal z avtomobilom in Višnji goro ban dravske banovine inž. Dušan Sernek v spremstvu svojega tajnika, vračajoč s ob obisku graščine Kamenc, kjer je izročil odlikovanja svojemu prijatelju Suljetu. Kljub temu, da obisk ni bil oficijelen, se je zbral k posetu precej občinstva. Med drugimi so bili navzoči sreski načelnik Podboj, banski svetnik in litijički župan Lebinger, člani okrajnega čestnega odbora in županske zveze za načelnikom Erjavcem, županom iz Drage na čelu, dalje zastopnik višnjegorskega Oblepševalnega društva Turk in drugi. Večina hiš je bila banu na čast okrašena z zastavami, čeprav je bilo občinstvo prepozno obvešeno o banovem prihodu.

Po oficijelnih pozdravih je sreski načelnik predstavil banu zastopnike šole in mestnega župana, na kar se je razvila prav po domači in brez vseh formalnosti zanimiva debata in iznešene so bile razne prošnje. Seveda se je v prvi vrsti razpravljalo o Višnji gori, v glavnem pa o višnjegorskem vodovodu, ki bi ga bilo potrebno razširiti, da bo imela vsa občina koristi od njega. Žal je bil višnjegorski župan v tem pogledu preskoren, kajti prosil je za neznančno podporo, da je bil g. Nadrah prisiljen to vsto povečati za trikrat. G. ban je dejal, da upošteva prošnjo Višnjegorčanov in obljudil, da se bo prihodnje leto ta zadeva uredila s pomočjo Higijenskega zavoda, tozadvena vsota se pa bo vseha v prihodnji proračun. Zastopnik Tujiskoprometega in Oblepševalnega društva je nato pozdrivil g. bana in mu pojasnil, kaj vse je društvo že napravilo za povzdigo tujškega prometa in olješanja Višnje gore. Župan Erjavec je v imenu županske zveze izjavil, da je delovanje g. bana vsestransko zadovoljivo. Nadučitelj Jevnikar iz Št. Vida pri Stični je sprožil zadevo ukinitve veterinarskega mesta. Ban je odgovoril, da je v tej zadevi brez moči, obljudil je pa, da bo storil vse, kar je v njegovih moči, da bo ugotovil, da je vsega vsega prebil v Ameriki.

Tenoris ljubljanske opere Svetozar Babovec, ki že nad leto dni z uspehom nastopa po raznih krajev Amerike, zlasti pa po slovenskih naselbinah, namerava ostati še nekaj časa v Ameriki. To je tudi razvidno iz njegovega programa za bodočo sezono. Zaenkrat ima napovedane že tri večje koncerte in sicer 30. avgusta v Girardu, država Ohio, in 21. septembra ter 12. oktobra v Clevelandu. Ameriški listi poročajo, da bo izvoljen za poslanca. To bi bil prvi slovenski poslanec v Ameriki.

K debati se je oglasil tudi svetnik Lebinger, ki že banu priporao, naj se zavame za to, da ostaneta v našem rezetu običajni župni obeh itak podana. Največ skrbni pa dela g. Lebingerju odstopitev dveh katastrskih občin. Kotredž in Zagorja, od sreza v Litiji in južne priklivke v srežu Laško. Litija bi bila s tem težko prezadeta. Če se ni sedaj, bo pa v bodoče sigurno. Višnjegorska dolina je oddaljena najmanj 4 ure hoda od Litije in je za občevanje z Litijo zelo od rok. G. Lebinger je celo trdil, da je večina občin višnjegorskega okraja za to, da ostane vsepriljivo v Ameriki.

Ameriški listi poročajo tudi o izredno talentiranih slovenskih plesalki Amaliji Fabjanovi. Plesalka je odšla te dni k slovenskemu koreografu, Rusu Nikolaju Zemljenovu, kjer bo nadaljevala plesne studije. Naši in ameriški listi naglašajo, da je Fabjanova izredno nadarjena plesalka in da se ji obeča bodocnost.

Dne 26. julija je minulo leto dni, odkar je umrl odlični kulturni delavec, medicinec Edvin Primozič, ki se je marljivo udejstvoval v raznih naših prosvetnih organizacijah, sodeloval pri sovenskih listih v Ameriki ter bil sotrudnik »Cleveland Yournal«, angleškega glasila ameriških Slovencev. Smrt ga je ugrabilna v najlepših letih, star je bil še 26 let.

G. ban je bil drugačnega mnenja. Desjal je, da gospodarska razdelitev okrajev datira že iz davno preživele dobe, iz dobe, ko še ni bilo železnica. Sedaj je položaj spremenjen in so v tem pogledu nujno potreben korektiv.

Glede elektrifikacije Dolenjske je bilo predlagano, naj se zdrži zavrsni tok in zagraška elektrarna, ker je kapaciteta slednje tako majhna, da nikakor ni mogoča na kako povečanje omrežja. G. ban je vsa izvajanja dobrohotno poslušal, naslušajoč, da bo skušal z vsem svojim vplivom pomagati. V svojem nadaljnem govoru se je dotaknil tudi političnega stanja v državi, naglašajoč, da je dal 6. januar nove temelje državi in da bo pri tem resno temelju ostalo še delj časa. Ljudstvo bo prisluškalo k tem besedam po bankskem sestalu. Zaključil je svoj govor z vzklikom Nj. Vel. kralju, kateremu naj ljudstvo izkaže vso udanost in zahvalo. Navzoči so vzklikili »Živel kralj!«, na kar je bila debata zaključena.

Velika gasilska vrtna veselica

V Zgornji Ščiki bo jutri 10. t. m. zveznat in velika gasilska vrtna veselica pri Črnemu polog Gasilskega doma. Ker je to marljivo društvo vredno vsake podpore, zato pridejo vsi, ki ste prijatelji gasilstva in si želite nekaj ur prav domače zabave.

OBZIREN OTROČIČ

Anika se še z mamo pred velesojnim in poželjivo gleda na vrtljake. Med tem pa nekolikrat globoko vdihne. »Kaj pa ti je, dušica?« jo pobara mama. — Anica vdihne vnovič: »Kaka škoda, ker nisem vzel starega papana s seboj!« (Doda: dedek bi bil plačal vožnjo na vrtljaku.)

Dnevne vesti

— Češki učenjaki častni člani beograjskega zdravniškega društva. Beograjsko zdravniško društvo je imenovalo za častne člane češkoslovaške profesije na medicinskih fakultetah prof. dr. Kimno, prof. dr. Ostršila, prof. dr. Pešino in prof. dr. Sylabovo.

— Nataj češčine na učiteljišču v Pakracu se bo vrnil te dni 10! nevični tetači češčine in češke zgodovine za učitelje ljudskih šol. Udeleženci tečaja prirede potem ekskurzijo v Bratislavu, Prago in druga češkoslovaška mesta. Stroške bo krila češkoslovaška zveza v kraljevini Jugoslaviji. Ekskurzija bo trajala 10 dni.

— Opozorilo izletnikom na Jezersko.

SPD naznana, da imajo izletniki na Jezersko, ki so člani SPD, dovoljen 25% popust na voznih cenah na avtomobilnih vozilih avtovozmetne družbe Paar in Strauss v Kranju in sicer na progi Ljubljana - Jezerski vrh. Popust uživajo le tisti člani SPD, ki uporabljajo vozila kot turisti ali izletniki. Izključeni so od ugodnosti pa tisti, ki bo hoteli uporabljati samo progo med Ljubljano in Kranjem ali dele te proge. Prav tako nima popusta prebivalci iz krajev med Kranjem in Jezersko, če bi tudi bili člani SPD. Ugodnost velja do preklica. Prišla bo v dobro zlasti ljubljanskim izletnikom in lažje bo sedaj priti v enega izmed najlepših delov naše zemelj; posebno ugodno bo sedaj delati izlete na Jezersko, na Češko kočo ter ture v Savinjske planine.

— Naši gospodarski krogi na Češkoslovaškem. Med letosnjim jesenskim veseljem v Bratislavi priredi »Putnik« v Beogradu v sporazumu s trgovinskim oddelkom češkoslovaškega poslanstva družabno potovanje na Češkoslovaško, ki bo imelo značaj posebnega poseta našim gospodarskim krogom. Udeleženci posetijo Bratislavovo, kjer ostanejo tri dni, v Pragi ostanejo dva dni, na povratku pa tudi po dva dni na Dunaju in v Budimpešti. Odhod bo 28. t. m. Vse informacije glede udeležbe daje »Putnik« v Beogradu.

— Angleški pevci in skladatelji v Jugoslaviji. 18. t. m. prispe v našo državo večja skupina angleških pevcev in skladateljev iz Londona. Angleži prirede koncerte v Beogradu, Zagreb in Ljubljani. Iz Zagreba se odpeljejo v Ljubljano 20. t. m. opoldne. Priprave za sprejem so v rokah Gilavne zvezde jugoslovenskih pevskih društev.

— Beograd dobil avtomatično telefonsko centralo. Minister javnih del je potrdil reparacijsko pogodbo z berlinskim podjetjem Siemens - Halske glede dobave telefonskega materiala za avtomatično telefonsko centralo v Beogradu. Beograd dobil na modernoje avtomatično telefonsko centralo.

— Poroka. Poročil se je danes na Brezjah strojni konstrukter g. Robert Raznovnik z gdč. Vido Gabršek, hčerkijo viškega šolskega nadzornika, iz ugledne ljubljanske rodbine. Priči sta bila gg. dr. Bogomil Pavlič, finančni svetnik, in Fran Bachmann, kapelnik. Poročil ju je pa ljubljanski mestni katehet g. Vinko Lavrič. Bilo srečno!

— Občen zbor radovljiske podružnice SPD. Osrednji odbor sklicuje po § 25 pravil občnega zbor radovljiske podružnice. Ta se bo vršil dne 31. avgusta 1930 ob 10. uri v gostilni ga. Kunstlja. Dnevn red običajen. Vršile se bodo tudi volitve novega odbora. — Osrednji odbor SPD.

— Smrtna kosa med ameriškimi Slovenci. V bolnici v Newcastle je umrl 5. julija Alojzij Hribar. Podlegel je po kratki in mučni bolezni pljučnic. Pokojni je bil rojen leta 1884. v vasi Sv. Križ pri Kostanjevici na Dolenjskem. Pokopali so ga 7. julija na pokopališču Sv. Antona v Bessembru. Hribar je zapustil ženo in štiri otroke. — V Youngstownu je 15. junija za vedno zatishnil oči Matevž Kikel v starosti 52 let. Pokojni je bil rojen v Zapotoku, fara Ig pri Ljubljani. V Ameriki je bival 34 let. Mož je bil zjutraj zdrav na delu, opoldne so pa mrtvega prinesli domov. Zapustil je ženo Frančisko, dva sinova in dve hčerki. — V kraju Duluth, država Minnesota, je umrl 26letni Janez Markovič. Podlegel je sušici.

— Slovenci v Beogradu l. 1910. Včeraj je Vaš čenj. list priobčil pod tem naslovom dopis udeležence A. S. izleta pevskega društva »Ljubljanski Zvon« v Beograd leta 1910. Blagovolite popraviti trditev, da se je tega izleta udeležil Zorko Prelovec.

K. V. Aramis:

V zastavljalnici

Pred okencem v zastavljalnici zbrani klijenti so postajali čedale boli nestripi. Vsem se je mudilo, vsak bi se bil rad čim prej izbelil svoje robe in dobil nekaj denarja, ki je v naših hudit časih takoj krvavo potreben.

Toda nalašč je stal pri okencu že dolgo debeluh, ki je bil prinesel v zastavljalnico polno vrečo razne robe.

Kaj vse je bilo v nji! Dva ogromna srebrna svečnika, težak podstavek, staromodne žlice, vilice in noži, zlati prstani, damske broške, zapestnice, medaljoni itd.

Cenilec je vse to lepo pregledal in pretehtal, rezultat svojega napornega dela je pa zapisoval na košček papirja.

Množica pred okencem je postajala nemirna. Eni so zavitali lepo rejenemu možakarju, da bo spravil toliko denarja za zastavljeni robo, drugi so se pa bali, da bo debeluh tako izčrpal blagajno zastavljalnice, da njim ne bo nič ostalo, da se okence zapre in da bodo morali drugi dan zopet priti. Baje se to prijeti večkrat.

Vrag naj vzame tega trebušnika!

Ta čas je pa cenilec vendar le ocenil vse te zaklade, nagnil se je nad svoj papir in sešteval. Potem se je

in da je že njim govoril blagopokojni kralj Peter. Bil je to takratni tajnik »ljubljanskega Zvonca« gosp. Janko Zorko, sedaj hranični uradnik v Mariboru, dokler se Prelovec tega izleta ni udeležil, ker je društvo prevovodstvo prevzel še po izletu v Beograd. V nadaljnje pojasio članka še to, da je bila imenovana mama Dimnikova mama iz Trbovelj in da je Peter Strel že umrl. — Udeleženec.

— Prepoved zahajanja v krmo. Okrajno glavarstvo v Šmarju pri Ježah razglasila, da je glasom sodbe okrajnega sodišča v Rogatu prepovedano zahajanje v krmo Štefanu Mikoliču od Sv. Florijana za dobo enega leta; Štefanu Oberškemu iz Spodnjega Šečova pa za dobo 6 mesecov.

Med. univ.
DR. ED. SUHEK
se je preselil

iz Šiške na Dunajsko cesto 37
pred lekarne pri Sv. Krištofu

— Tuški promet v Splitu. Split je zadnji dan poln tujcev, ki prihajajo v skupini ali posamič. Dva dni se je mudila v Splitu večja skupina Nisožemcev, ki so se odpeljali v četrtek z avtomobili v Mostar, odkoder krejajo v Bosno in Hercegovino. V četrtek zvečer je priseljal s parnikom »Danicem« v Split s srednješolec iz Črne gore. Zadnje dni prihaja v Split tudi mnogo nemških turistov, ki jih pošilja v Dalmacijo tuški prometni urad v Dresdenu.

— Most med Rumunijo in Jugoslavijo. V torek 12. t. m. se sestanejo rumunski in naši delegati pod predsedstvom rumunskega prometnega ministra, da se posvetujejo o zgraditvi mostu čez Dunav med Rumunijo in našo državo.

— Sokolsko društvo v Radovljici

priredi na prazniki dne 15. t. m. opoldne na telovadnišču pred Sokolskim domom običajno tombolo. Glavni dobitki so: krava, moško kolo, vreča sladkorja, vreča moke. Poleg teh je še mnogo drugih manjših dobitkov. Tablice so po 3 Din. Začetek ob 16.

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo oblačno, hladno in manj padavin. Včeraj je bilo lepo samo v Skopiju, drugod pa oblačno in večinoma deževno. Najvišja temperatura je znašala v Skopiju 37, v Splitu in Beogradu 32, v Sarajevu 30, v Zagrebu 22, v Mariboru 19, v Ljubljani 17.4. Davi je kazal barometer v Ljubljani 75.9 mm, temperatura je znašala 11.4.

— Slovenec arretiran kot cerkveni tat v Banjaluki. Policija v Banjaluki je arretirala te dni nevarnega tatu, specijalistja za vloime v cerkev. Gre za 24letnega Janeza Suponija iz vasi Ugeče pri Laškem. Fant je služil kot redov pri 33. pešpolku v Banjaluki in je imel tridnevni dopust. Dopust je izkoristil, da je 6. avgusta vlotil v Šmarjeti pri Rimskih toplicah v tamšnjo cerkev in odnesel več cerkvenih predmetov.

Hotel je ukradeno robo v Banjaluki proti trgovcu Sunčiću, ki ga je pa ovadil policiji.

— Strašna smrт. Pred enim mesecem se je žeželeški delavec Ivan Mavrović iz Karlovca opoldne vrátil z dela domov. Ko je prišel na dvorišče, je skočil proti njemu njegov pes in ga ugriznil v palec desne roke. Mavrović je misil, da se mu pes dobrika in se za neznatno ranico na roki ni briral. Hodil je na delo in je pozabil na dogodek. Toda posledice so bile strašne. Že nekaj dni je Mavrović začutil hude boleznine v roki, ki so postajale vsak dan hujše. Nesrečen je začel besneti, bilo je očividno, da ga je ugriznil stekel pes. Prepeljali so ga takoj v bolnično, od tam pa v zagrebško bolnico. Zdravniki so nešrečni na vsak način hoteli rešiti življene, pozvali so celo slovenske specijaliste s Pasteurjevega zavoda dr. Palmovića, toda vse je bilo zman, pomoč je bila prepozna. Mavrović je popolnoma pobesnel, grizel je sebe in tulil kakor stekel pes. Končno so ga morali zvezati. Včeraj zjutraj je nešrečni delavec v strašni mukah umrl.

— V dobi rekordov. Sarajevo je imelo včeraj svojevrstno senzacijo. Pojavil se je namreč nov rekorder. Gre za 25letnega Valdo Šavića iz Visokega v Bosni, ki je v gostilni Aleksandrovici ulici stavljal, da dosegne svetovni rekord v požrešnosti. V goštinstvu se je zbral mnogo radovednežev, ki so hoteli videti čudaka. Šavić je pojedel okoli 8 kg kruha, 1 kg pečenke in več drugih dobrot. Vse sta plačala trgovca Rošići v Besaroviči. Mladenček se je po obilnem kusilu prav dobro počutil. Dejal je,

— Slovenci v Beogradu l. 1910. Včeraj je Vaš čenj. list priobčil pod tem naslovom dopis udeležence A. S. izleta pevskega društva »Ljubljanski Zvon« v Beograd leta 1910. Blagovolite popraviti trditev, da se je tega izleta udeležil Zorko Prelovec.

— Občen zbor radovljiske podružnice

SPD. Osrednji odbor sklicuje po § 25 pravil občnega zbor radovljiske podružnice. Ta se bo vršil dne 31. avgusta 1930 ob 10. uri v gostilni ga. Kunstlja. Dnevn red običajen. Vršile se bodo tudi volitve novega odbora.

— Osrednji odbor SPD.

— Smrtna kosa med ameriškimi Slovenci. V bolnici v Newcastle je umrl 5. julija Alojzij Hribar. Podlegel je po kratki in mučni bolezni pljučnic. Pokojni je bil rojen leta 1884. v vasi Sv. Križ pri Kostanjevici na Dolenjskem. Pokopali so ga 7. julija na pokopališču Sv. Antona v Bessembru. Hribar je zapustil ženo in štiri otroke. — V Youngstownu je 15. junija za vedno zatishnil oči Matevž Kikel v starosti 52 let. Pokojni je bil rojen v Zapotoku, fara Ig pri Ljubljani. V Ameriki je bival 34 let. Mož je bil zjutraj zdrav na delu, opoldne so pa mrtvega prinesli domov. Zapustil je ženo Frančisko, dva sinova in dve hčerki. — V kraju Duluth, država Minnesota, je umrl 26letni Janez Markovič. Podlegel je sušici.

— Slovenci v Beogradu l. 1910. Včeraj je Vaš čenj. list priobčil pod tem naslovom dopis udeležence A. S. izleta pevskega društva »Ljubljanski Zvon« v Beograd leta 1910. Blagovolite popraviti trditev, da se je tega izleta udeležil Zorko Prelovec.

— Občen zbor radovljiske podružnice

SPD. Osrednji odbor sklicuje po § 25 pravil občnega zbor radovljiske podružnice. Ta se bo vršil dne 31. avgusta 1930 ob 10. uri v gostilni ga. Kunstlja. Dnevn red običajen. Vršile se bodo tudi volitve novega odbora.

— Osrednji odbor SPD.

— Smrtna kosa med ameriškimi Slovenci. V bolnici v Newcastle je umrl 5. julija Alojzij Hribar. Podlegel je po kratki in mučni bolezni pljučnic. Pokojni je bil rojen leta 1884. v vasi Sv. Križ pri Kostanjevici na Dolenjskem. Pokopali so ga 7. julija na pokopališču Sv. Antona v Bessembru. Hribar je zapustil ženo in štiri otroke. — V Youngstownu je 15. junija za vedno zatishnil oči Matevž Kikel v starosti 52 let. Pokojni je bil rojen v Zapotoku, fara Ig pri Ljubljani. V Ameriki je bival 34 let. Mož je bil zjutraj zdrav na delu, opoldne so pa mrtvega prinesli domov. Zapustil je ženo Frančisko, dva sinova in dve hčerki. — V kraju Duluth, država Minnesota, je umrl 26letni Janez Markovič. Podlegel je sušici.

— Slovenci v Beogradu l. 1910. Včeraj je Vaš čenj. list priobčil pod tem naslovom dopis udeležence A. S. izleta pevskega društva »Ljubljanski Zvon« v Beograd leta 1910. Blagovolite popraviti trditev, da se je tega izleta udeležil Zorko Prelovec.

— Občen zbor radovljiske podružnice

SPD. Osrednji odbor sklicuje po § 25 pravil občnega zbor radovljiske podružnice. Ta se bo vršil dne 31. avgusta 1930 ob 10. uri v gostilni ga. Kunstlja. Dnevn red običajen. Vršile se bodo tudi volitve novega odbora.

— Osrednji odbor SPD.

— Smrtna kosa med ameriškimi Slovenci. V bolnici v Newcastle je umrl 5. julija Alojzij Hribar. Podlegel je po kratki in mučni bolezni pljučnic. Pokojni je bil rojen leta 1884. v vasi Sv. Križ pri Kostanjevici na Dolenjskem. Pokopali so ga 7. julija na pokopališču Sv. Antona v Bessembru. Hribar je zapustil ženo in štiri otroke. — V Youngstownu je 15. junija za vedno zatishnil oči Matevž Kikel v starosti 52 let. Pokojni je bil rojen v Zapotoku, fara Ig pri Ljubljani. V Ameriki je bival 34 let. Mož je bil zjutraj zdrav na delu, opoldne so pa mrtvega prinesli domov. Zapustil je ženo Frančisko, dva sinova in dve hčerki. — V kraju Duluth, država Minnesota, je umrl 26letni Janez Markovič. Podlegel je sušici.

— Slovenci v Beogradu l. 1910. Včeraj je Vaš čenj. list priobčil pod tem naslovom dopis udeležence A. S. izleta pevskega društva »Ljubljanski Zvon« v Beograd leta 1910. Blagovolite popraviti trditev, da se je tega izleta udeležil Zorko Prelovec.

— Občen zbor radovljiske podružnice

SPD. Osrednji odbor sklicuje po § 25 pravil občnega zbor radovljiske podružnice. Ta se bo vršil dne 31. avgusta 1930 ob 10. uri v gostilni ga. Kunstlja. Dnevn red običajen. Vršile se bodo tudi volitve novega odbora.

— Osrednji odbor SPD.

— Smrtna kosa med ameriškimi Slovenci. V bolnici v Newcastle je umrl 5. julija Alojzij Hribar. Podlegel je po kratki in mučni bolezni pljučnic. Pokojni je bil rojen leta 1884. v vasi Sv. Križ pri Kostanjevici na Dolenjskem. Pokopali so ga 7. julija na pokopališču Sv. Antona v Bessembru. Hribar je zapustil ženo in štiri otroke. — V Youngstownu je 15. junija za vedno zatishnil oči Matevž Kikel v starosti 52 let. Pokojni je bil rojen v Zapotoku, fara Ig pri Ljubljani. V Ameriki je bival 34 let. Mož je bil zjutraj zdrav na delu, opoldne so pa mrtvega prinesli domov. Zapustil je ženo Frančisko, dva sinova in dve hčerki. — V kraju Duluth, država Minnesota, je umrl 26letni Janez Markovič. Podlegel je sušici.

— Slovenci v Beogradu l. 1910. Včeraj je Vaš čenj. list priobčil pod tem naslov

1350 krat nad Mont Blancom

Kdor ne zna plezati, se lahko dvigne nad najvišjo goro v Evropi z aeroplano

Slava onih, ki so prvi stopili na Mont Blanc, bo kmalu obledela. Dr. Michael Paccard je večni turist neznan in po vojni bi sploh noben turist ne vedel, kdo je to, da ni njegov soplezalec Bolmat ovekovečen na spomeniku učenjakom Saussurom, ki je prvi znanstveno proučil Mont Blanc. Zdaj pa zadostuje izgovoriti ime Thoret in malo je turistov, ki bi ne vedeli, da je to pogumen letalec, ki se je že neštetokrat dvignil nad gorskim masivom Mont Blanc. »St. Gervais les bains-le Fayet« oznanja napis zadnje postaje, kamor potegne tuja parni stroj. Mnogi turisti zahajajo v ta kraj, ker življenje ni predrago, obenem pa podnebje ni tako ostro, kakor v Chamonixu. In ta kraj si je izbral tudi Thoret za svoje drzne polete.

Že na kolodvoru oznanjajo plakati, da prireja znana firma Potez z letalom XXXII veliki polet (Grand vol) za 500 frankov, polurni za 200, četrtnurni pa za 100 frankov nad večnim ledeni-kom Mont Blanca. Kdo bi se upiral tej veliki izkušnjavi? Seveda, če bi zaneslo nas enega tja, bi se najbrže junaško uprl, ker bi ne imel denarja. Angležem v Američanom se pa ne zdi škoda 500 frankov. Že od daleč kliče napis »Voles sur le Mont Blanc — Fly over the Mont Blanc in «Fly über den Mont Blanc — avions Henry Potez». Dva enokrovnika sta pripravljena. Sinja barva strojev se odraža od zelenega travnika letališča, ki meri samo 200×300 m.

Seveda je človek radoveden, komu zaupa svoje življenje, posebno še, če se hoče dvigniti v zračne višave nad Mont Blanc. Najživahnješi mož na letališču, nazaj počesane, dolge kostanjeve lase, orlovske nos in bistro, spre oči, to je letalec Thoret, kakor se sam prestavlja. Govori malo, stisne ti roko in že je zopet pri stroju. Trikrat ustavijo mehanični motor, sam pilot vsakokrat nekaj popravi, končno je pa zadovoljen. V kabini je prostora za 6 potnikov. Pilot jih sam razmesti, da je aeroplanski enakomer obtežen. Propeler zabri, komaj je aeroplanski 60 m od kraja starta, že se dvigne v zrak. V višini 30 m že napravi obrat proti hribom. Že pri tem drznem obratu se vidi, kdo je Thoret. Dve osmici med krajema Sollangschies in Chedhe in že kroži aeroplanski v višini Col de Voze 1700 m visoko. Doslej mirni polet se začenja izpreminjati v ameriško guganje. Nad Chamonixom je aeroplanski 3.000 m visoko. Neenakomerna topota zraka in veter ga neprestano prematava. Nad Argentiére doseže višino 5000 m.

V ostrom ovinku se obrne letalo proti Aiguille Verte, visoki 4141 m. Letalo se trikrat prevrne in že je v višini 3.000 m ter obleti Aig du Dru na razdalji 100 m. Tu se vidi razločno vsaka pečina. Aeroplanski preleti Mer de Glace, hotel »Montenvert« in končno postaja žične železnice se vidi kot glavica buckle. Nad lednikom se aeroplanski zopet naglo dviga, pri Mauvais se zopet naglo obrne okrog Aiguille Verte in zopet je 5.000 m visoko. Potniki so v zraku že več ur, toda strahuje vedno ne morejo premagati. Pogled na ogromno reklamo »Grand liqueur français Benedictine« jih opozori, da bi čašica dobrega konjaka ali žganja ne bila napačna. Hitro si sledi Charmos, Blatiére, du Midi, razorani snežni grebeni Mont Blanca du Tacul in končno Mont Blanc v vsej svoji dostojanstvenosti. Kdor torej ne zna plezati, se lahko dvigne na Mont Blanc z aeroplano. Ta užitek stane kot rečeno samo 100–500 švicarskih frankov.

Dva kroga nad vrhom najvišje gore v Evropi ne zadostujeta, da bi človek spoznal vso mogočnost tega gorskega velikana. Človek težko verjame, da je zasneženi vrh, podoben vrhu večjega hriba, najvišja gora v Evropi. Veter

žvižga, stranski pritiski so tako močni, da se aeroplanski z neprestanim manevriranjem komaj drži nad vrhom. Oblaček, ki se bliža od nekod, zadostuje, da aeroplanski poskoči v višino ter se seveda takoj zopet spusti nazaj. Dva vodnika s turistom odhajata z Mont Blanca. Iz aeroplana se dobro vidi, kako previdno stopajo po ledu. Človek bi ne verjal, da je Thoret od leta 1929 absolviral že 1.350 poletov okrog Mont Blanca. Lahko si mislimo, kako utriene živce mora imeti. Saj je pravilen, na katerega je lahko ponosna velika družina letalcev.

Pet prstov za pregrešno ljubezen

Na originalnem način je osvetil madžarski kmet Liska iz vasi Kiszszerű svoji ženi za nezvestobo. Žena se je spečala s pastirjem Kulihom. Mož je danes vedel, koliko je bila ura, pa je molčal. Nekega dne je dejal ženi, da pojde spat na skedenj čes, da mu je v izbi prevože. Ponoči se je pa vrnil v izbo in ugotovil, da se glede žene ni zmotil. Pastir je bil pri ženi. Pa tudi to ni spravilo kmeta iz ravnotežja.

Cez nekaj dni je pozval Liska ženo in njenejšo ljubčko, naj mu prideta v gozd pomagat sekati drva. Ko sta prisla, je planil kmet na pastirja, ga zvezal in privezel k drevesu. Isto je storil tudi z ženo. Potem je med kruto torturo obema izprašal vest. Oba sta odkrito priznala, da sta se imela rada. Kmet je pastirju zapovedal, naj si za kazenski odsek s sekiro tri prste. Žena se je pa moralata odsekati za kazenski dva prsta. Ko sta si oba prste odsekala, ju je kmet odvezal in jima pod smrtno kaznijo zabičil, da ne smeta nikomur povedati, kako sta prisla ob prste. Žena je res molčala, pastir pa ne. Ovadil je gospodarja orožnikom in sedaj pridejo vsi trije pred sodiščem. Kmet je na strani varanega moža in pravijo, da je nezvesto ženo in njenejšo ljubčko še premalo kaznovan.

Ssimpatikoterapija

Dr. Gillet pripoveduje o svoji metodi tako-le: Uspehi, katere ste videli, niso nobena avtosugestija bolnikov. Najboljši dokaz je v tem, da moji prvi bolniki sploh niso vedeli, v tem je moja metoda, niti kaj hočem doseči, pa so vendar ozdravili. Moja metoda je, tem, da vplivam neposredno na veliki simpatični živec. Dražim ga, dotikajoč se izvestnih delov nosne ali ustne sluznice. S tem povzročam reakcijo v bolnem delu organizma. Živec, ki se oglaša, je oni živci, ki nima zadostnega doleta krv. Bolečine opozarjajo živec, da krvni obtok ni v redu. Mikroskopične cevke, dovajajoče živcu kri, so odvisne od velikega simpatičnega živca, ki skrbi za krvni obtok. S tem, da ustavim krče v cevkah, odstranim bolečine. Toliko, kar se tiče nevralgije. Približno enako postopam tudi pri paralizi in otrpenju.

Dr. Gillet naziva svojo metodo simpatikoterapijo. V njegovem kabinetu so videli očividci, več »čudežno« ozdravljenih. Mlado dekle dolgo ni hodilo, ne govorilo. Štiri ordinacije, štirikrat se je dr. Gillet dotaknil njene nosne sluznice, in dekle hodi brez tujih pomoči in govoril toliko, da je moglo povedati, kaj je zdravnik počel z njo. Prileten mož, ki pokaže kup zdravniških izpravev. Osem let ga že muči tako huda nevralgija, da si je že hotel končati življenje. Dr. Gillet se ga dva krat dotakne, pa je zdrav. 50 letna Rusinja, tudi podvržena hudi nevralgiji. Že nad 30 let si pomaga z raznimi sredstvi, pa je vse zamran. Pri dr. Gilletu je bila samo dve minuti in nevralgija je izginila. V dveh mesecih se je zredila za 10 kg. Priletno, revmatično žen-

Na strehi

George je ugasnil luč in stopil k oknu. Na polnočni strehi je ležal na trebuhi policijski agent. Eastwood se je nagnil skozi okno in agent mu je nekaj zašepeval.

— Dobro, — je dejal detektiv. — Tako pridem. Najbolj bo, ce greste tudi vi, — je pripomnil. Tu ne boste nčesar zvedeli. Sezujte si čevlje.

Ta čas si je sam sezul čevlje in zlezel skozi okno na streho. Sele zdaj se je Georgu posvetilo, zakaj se je Eastwood zadnja dva dneva tako rad mudil pri njem. Ves ta čas je bil na straži.

— Zakaj mi pa tega že prej niste povedali? — je zagodbnil, ko je prilezl skozi okno za Eastwoodom na streho.

— Ker bi vse pokvarili, dragi moj. — Vi ste pa res čudak, — je menil George.

— Da, toda srce imam dobro, — se je zasmjal Eastwood. — Zdaj pa jezik za zobe.

Plezal je po strehi. George pa za njim, dokler jima ni zaprl poti nizek zid, katerega je pa Shand preplezel in Eastwood mu je z Georgom sledil. Za zidom je bila streha ploščata in George se je hotel baš vzravnati, ko je Eastwood iztegnil roko, da ga zadrži. Po vseh štirih se je plazil naprej.

Na drugem koncu je Shand odpral vrata v visoki steni, streči kvišku pred

sko so morali prinesti h dr. Gillet. Že po prvi ordinaciji je lahko odšla brez police.

Žrtev planin

V Dolomitih se je smrtno ponesrečil te dni znani plezalec Göttlicher. Italijanski listi so priobčili izjavo očividca nesrečne, nekega češkoslovaškega turista, ki je pripovedoval:

— Zadnje dni julija smo se napotili zdaj zjutraj v gore. Z nami je bil tudi Göttlicher s svojo družico Noltovo. Po dveurni hoji, med katero smo se od Göttlicherja marsičesa naučili, smo se poslovili od izkušenega turista, ki je krenil s svojo spremjevalko proti strmim pečinam Delaga. Kmalu smo skozi daljnogled videli Göttlicherja, kako je čudovito spretno in pogumno plezal po strmih skalah, za njim pa na vrvi privezana Noltova. Ko je bil Göttlicher kakih 40 m visoko, se je ustavil na polici in opozarjal Noltovo, kako je treba plezati. Nenadoma se je pa polica utrgala, Göttlicher je kriknil in strmoglavl v prepad. Noltova je misila, da je tudi nji odbila zadnja ura, kajti stala je na ozki polici in ni imela dovolj moči, da bi mogla držati svojega spremjevalca na vrvi. Napela je vse sile in držala vrvi, kolikor je mogla. Srečno naključje je hotelo, da se je zapletila vrvi med čeri in Noltova je bila rešena.

Njene kljice na pomoč je slišala druga skupina naše ekspedicije in takoj so se začela reševalna dela. Nekateri pogumno plezalci so se spustili po vrvi v prepad in po dolgem prizadevanju se jim je pošrečilo potegniti na bližnjo skalo Göttlicherja, ki je bil pa že mrtev. Na čelu mu je zjala globoka rana. Nesrečne je visel več ur nad 1500 m globokim prepadom. To smo pa zvedeli še drugi dan.

Posledice ljubosumnosti

V hotelu v ulici Joubert v Parizu sta pripravljena v ponedeljek zvečer dobro razpoložena zaljubljence, ki sta najela sobo, rekoč, da prenočita samo eno noč, ker sta na potovanju skozi Pariz. Dekle se je v hotelu še dolgo zabavalo in šalilo. Kmalu po polnoči je pa zaslila vratar v njuni sobi sumljiv rotov. V naslednjem hipu se je razlegal proti hotelu obupen krik mlade žene. Vratar je poklicni hotelirja in ko sta planila v sobo mladih zaljubljenec, sta našla njega zelo razburjenega, ona je pa ležala na postelji z rano v prisih.

Dekleta so takoj odpeljali v bolnico, fanti bi se pa moral obleči in oditi s hotelirjem na policijo. Toda v naslednjem hipu se je zgrudil mrtev na posteljo. Ranneno dekle Marie Ruidova, je izpovedala, da je bil njen ljubček Jan Dolla zelo ljubosumn. Zvečer sta se sprila in v razburjenosti jo je ustrelil. Ker se je bal posledic, se je zastrupil.

V Ameriki molijo za dež

Nas zebe, Američani se pa cvro pod priprajočim solncem tako, da so že vse obupani in pravijo, da se bliža konec sveta. Vročina postaja v Ameriki od dne do dne neznenosnejša. Kmetom je napravila že najmanj za eno milijard doljarjev škode. Izgleda na dobro letino so zelo slabii, mnogo živine je že poginilo, ali pa so jo mordali poklati. Seveda so tudi v Ameriki ljudje se navinili in misljijo, da bo vročina konec, če bodo pridno molili. Tako prirejajo v Charlotteville procesije za dež. V nedeljo je trajala procesija tri ure in ljudje so na glas molili, naj se jih nebo usmili in jim pošlje vsaj malo blagodejnega dežja.

V kraju Aleksandria v državi Virginija so pa ljudje pametnejši in segli so kar po samopomoči. Če nam nebo noče poslati dežja, ga bomo pa sami napravili — so sklenili in poslali v zrak letalo, ki je raztreslo nad kra-

jem 200 funтов dežnega praška. Baje ima ta prašek dobro lastnost, da kondenzira vodne hlapne in povzroči dež. V Charlestonu v Severni Karolini so začeli ljudje iskati povzročitelja strašne vročine. Prišli so do prepiranja, da je vsega krit radio. Takoj so pošli prezidentu Hooveru prošnjo, naj prepreceva za 60 dni vsako oddajanje po radiu, da se dožene, če je ta naprava res kriva neznenosnejši vročini. V državi Indiana pa sploh niso imeli časa iskati sredstva proti vročini, ker so prilegli ogromni roji kobilic, ki so požrle vse, kar je še pustilo prikeljajoče solnce, potem so pa odletele drugam.

Strašen zločin

Ves Berlin je pod vtisom groznega umora, katerega je izvršil megalomanijni podvrženi 25 letni Balithrop Neuhaus-Thilecke. Mož se je že delj časa prepiral s svojo mačeho, 47 letno Kamilo von Tschechell, katero je v sredo zabodel z bodalom. Morilec sam nima nobenih služb, živel je na račun mačeha, ki je moral od ranega jutra do pozne noči šivati, da je preživila njenega, in njegovo ženo in otroke. Sam je tip megalomana, ki si je vtepel v glavo da je slaven pisatelj, v resnici pa vse, kar napiše, plod bolnih možganov. Da bi bolj imponeiral, si je izbral psevdonim Calis Sujermani in tako se je tudi podpisoval.

Nedavno je dobila njegova mačeha nekaj denarja in to je dalo nadtemu lenuhu povod, da jo je umoril. Poleg nadutosti in megalomanije se odlikuje mož še z velikim pohlepom po denarju in najbrž je misil, da bi se utegnila mačeha, ki je še dokaj čedna, drugič poročiti tako, da bi splavale vse njegove nade po vodi. Na policiji je morilec najprej trdil, da je ravnal v silobranu. Dejal je, da se je hotel zabavati z mačeho v kopališču in da je sedel k njiju. Baje ga je hotela ustreliti, pa je segel po bodalu in jo zabodel. V resnici pa je izvršil umor drugače. Mačeha je sedela v kadi s hrbotom proti vratom, ko je stopil morilec v kopališče, planil na nič hudo slučeto mačeho in ji 15krat zasadil bodalo v hrbot.

Ped za pedjo so se plazili naprej. George je komaj dohajal Eastwooda in Shanda. Slednji so se ustavili in počeli s širokemu oknu v stropu, privzdignjenu previndo nad streho in podprtih s količkom. Zastor je bil spuščen in luč se je videla samo skozi luknjico na spodnjem delu zastora. Eastwood se je splazil k luknjici in se sklonil nad njo. Dolgo je bilo vse tiho. Shand je neprečno čepel pri njem.

Eastwood se je prvi zganil. Napravil je kretnjo, katero si je razlagal George kot miglaj, naj stopi bliže. Detektiv ga je potisnil k luknjici v zastoru in George je pogledal dol.

Pod njim je bila velika soba, polna najrazličnejšega starega pohištva. George je takoj pomislil na trgovino s starinsko robo na sv. Petra nasipu. In zdelo se mu je, da niso daleč od vogala trga, kjer je videl to trgovino. To veliko podstrešno sobo so rabili najbrž za skladisce.

V sobi je gorela luč, ki je pa svetila dobro samo na mizo, na kateri je stala. Nekdo je hodil po sobi. Potem je zaledal George mladeniča, ki je sedel k mizi. Bil je bleđ mladenič nežne bele polti in blestečih črnih las, star kakih petindvajset let.

George je zdaj vedel, da se ni zmotil, ko je pomislil na trgovino s starinsko robo.

Tega bleđega mladeniča je videl že večkrat na pragu trgovine. Ni pa razumel, zakaj se Eastwood in poli-

cijski agent tako zanimala zanj. Potem je pa opazil skozi odprtino v zastoru podrobnosti, ki so mu zaprle sapo.

Mladenič je bil sklonjen nad temno kovinsko ploščo. Bila je kakih osem palcev dolga in pet ali šest široka. Mladenič je držal v ruki tenko konicasto orodje, s katerim se je dotikal na določenih krajih kovinske plošče. Nehal je, da pregleda skozi povečevalno steklo svoje delo, potem se je pa sklonil, da bi ga primerjal s koščkom papirja, v katerem je George spoznal bankovke.

— Poglejte desno, — mu je zašepetal Eastwood na uho.

George je pogledal tja. Zagledal je zapraten pokrov, deloma odmaknjem z ogromne skrinje iz izrezljane hrastovega lesa. Vsa prednja stran skrinje je bila izpremenjena v dvojna vrata, ki so bila odprta, a notri so bili valjarji, koles

Vzorec 119
Din. 229.-

Vzorec 153
Din. 229.-

Vzorec 944
Din. 229.-

Vzorec 961
Din. 229.-

Veselje izprehoda

Vam doprinesejo krasni in udobni čevlji. — Predlagamo Vam zadnje novosti.

Najnovejši modeli, dovršen izdelek, izbran materijal, pri tem pa nizke cene so odlika naših proizvodov.

Krasna oblika, odgovarjajoča barva jih store za harmonično dopolnilo Vaše sezonske obleke.

Preglejte bogato izbiro naših prodajnic, preskusite njih udobnost, odločite se!

Vzorec 965
Din. 269.-

Vzorec 927
Din. 269.-

Vzorec 322
Din. 269.-

Vzorec 637
Din. 269.-

Smo Vam na uslužu!

Rata

Dražestne vodne kodre v 15 minutah

izboljkuje običastno zaščitena

Böwa, ondulirna čepica
brez tveje pomoči. S pravilnim upoštevanjem navodil dosegete globoke, očarljive ter trajne kodre, ki dajo lasem življene in svežost. Primerno za vsako frizuro. Pri naročilu povejte s prečo ali nazaj počesano. — Enkratni izdatki, torej največji prihranek. Proti vospomljivosti Din 30 pošije franko generalna razpečevalnica **J. HUBMANN, Graz**. Leonhardstrasse 41, 2 e.

Izdelujejo se najnovejši angleški modeli

OTROŠKIH VOZIČKOV

od priprostega do najnovejšega tipa. Cenik franko. Prodaja na obročke.

Tribuna F. B. L.

tovarna dvokoles in otroških vozičkov, Ljubljana, Karlovška cesta 4.

Dunajski velesejem (Wiener Messe)

7. do 13. septembra 1930, Rotunda do 14. septembra

Posebne prireditve:

Salon kožuhovinaste mode — Semenj za čevlje in usnje — Semenj za pohištvo — Reklamni semenj — Razstava Krščanska umetnost — Mednarodno radio razstava — Semenj za zelenino in patentno pohištvo — Pisarniška razstava — Razstava za živila in hranila — Semenj za stavbarstvo in gradnjo cest — Tehnične novosti in iznajdbe — Francoske, grške in indiske kolektivne razstave — Kmetijski in gozdarski vzorčni semenj in III. avstrijski semenj za živilo.

Brez vizuma! S sejmsko izkaznico in potnim listom svoboden prehod meje na Avstrijsko. Ogrski prehodni vizum dobite ob predložitvi sejmske izkaznice na meji. — Precejsnje vozne olajšave na jugos., ogrskih in avstrijskih zelenicah, na Dunavu, na Jadranškem morju in v zračnem prometu. — Pojasnila vseh vrst in sejmske izkaznice (po Din 50) se dobe pri

WIENER MESSE-A. G., WIEN VII
ter med jesenskim velesejemom v Leipzigu pri poslovalcu tam, Oesterr. Messhaus in pri častnih zastopstvih v Ljubljani: Avstrijski konzulat, Dunajska cesta 31, Josip Zidar, Dunajska cesta 31, pri Zvezzi za tujski promet v Sloveniji, Dunajska cesta 1.

Makulaturni papir kg à Din 4 — prodaja uprava, Slovenskega Naroda,

30. AVG. — 7. SEPT. 1930

GRAŠKI VELESEJIM (GRAZER MESSE)

RAZSTAVA ŽIVINE

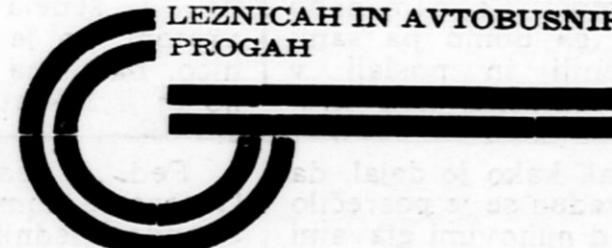
30. AVG. — 1. SEPT. 1930

VINARSKA IN SADJARSKA RAZSTAVA

VZORČNA RAZSTAVA

ZABAVIŠČE

ZNIŽANA VOZNJA NA ZELEZNICAH IN AVTOBUSNIH PROGAH

Mali oglasič

Vsaka beseda 50 par. Plača se lahko tudi v znankah za odgovor znaku! — Na vprašanje brez znakov ne odgovarjam — Najmanjši oglas Din 5 —

Majhno hišico

z zemljiščem za trgovino ali gostilno v prometnem brezkonkurenčnem kraju, kupim. — Ponudbe na upravo »Slovenskega Naroda« pod »Cena in opis 2183.«

Gostilna in trgovina

v Ortenku št. 19 se odda v najem. — Ponudbe sprejema uprava grajčine Ornek. 2184

Opremljeno sobo

s posebnim vhodom oddam s 15. avgustom ali 1. septembrom solidnemu gospodu ali gospodični. — Mestni trg 18, III. nadstr., vhod Cankarjevo nabrežje 23, III. 2180

Krušno moko

in vse mlevske izdelke vedno sveže dobite pri

A. & M. ZORMAN

Stari trg 32. Ljubljana.

Colni

na Ljubljani se izposojujejo za transformatorjem v Trnovskem pristanu. 2177

Potnika

s stalno mesečno plačo in dnevnicami isče zavarovalnica v Ljubljani. Ponudbe pod »Zavarovalnica« na upravo »Slov. Naroda«. 2187

Lokal

za krojačko obrt v centru Ljubljane se odda. Pojasnila v upravi »Slov. Naroda«. 2178

Pirotehnična tovarna „PYROTA“ v Celju

edina tvornica raket, ognjemetov, varnostnih topičev ima vedno v zalogi ter prodaja najcenejše in najboljše čudežne svečice za Božič, rakete, žabice, petarde, bengalične vžigalice, baklje za bakljade, aparate proti vlotu, varnostne topiče i. t. d., i. t. d.

DVOKOLESA — TEŽA OD 7 KG NAPREJ

najlažjega in najmodernejšega tipa najboljih svetovnih tovarn Otroški vozički od najprijetnejšega do najnežega modela. Izdelujejo se tudi po okusu naročnika. Šivalni stroji, motorji, pneumatika, posamezni deli. Velika zbera, najnižje cene. Prodaja na obroke Ceniki franko. — TRIBUNA F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov, Ljubljana, Karlovška cesta št. 4.

Vezenje nevestinih oprem, zaves, pregrinjal

najcenejše in najfinje

MATEK & MIKEŠ, Ljubljana

(poleg hotela Strukelj)

Entlanje, ažuriranje, prediktisanje takoj!

Zahvala.

Za premnoge izraze iskrenega sočutja, ki smo jih prejeli na kakršenkoli način ob prerani izgubi naše srčno ljubljene soproge, mame, stare mame, sestre, gošče

JOŽEFE HAVLÍČEK

za poklonjeno krasno cvetje in vence se tem potom najtopleje zahvaljujemo.

Zahvalo smo dolžni izreči zbranim pevcem »Lj. Zv.« in vsem ostalim, ki so od blizu in daleč našo predrago, nepozabno mamo spremili na njeni zadnji poti.

Žaluoče rodbine: Havlíček, Šivic, Škerlavaj.